

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 202/2010-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2010 o prijatej sťažnosti advokáta JUDr. D. K., S., zastúpeného advokátkou JUDr. S. K., S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 208/2005 takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti JUDr. D. K. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2010 doručená sťažnosť advokáta JUDr. D. K., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 208/2005.

Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 202/2010-7 z 22. apríla 2010 pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, pretože zistil, že spĺňa všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpísané v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktoré sú pre konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb ustanovené, a dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde neboli zistené.

Podaním doručeným ústavnému súdu 31. mája 2010 sťažovateľ oznámil:

„Po tom, čo bolo Okr. súdu Senica doručené uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 202/2010 zo dňa 22. 4. 2010 mi bolo okamžite doručené uznesenie o priznaní trov obhajoby vo veci 2 T 208/05. Nielen to, ale v priebehu pár dní mi boli doručené uznesenia o priznaní odmeny v ďalších 6 urgovaných veciach, bolo mi oznámené, že v 3 urgovaných veciach súd požiadal o vrátenie zapožičaného spisu a v posledných 3 urgovaných veciach mi bolo vysvetlené prečo doteraz súd nerozhodol.

Mojim cieľom bolo, aby Okr. súd Senica vydal požadované uznesenia. Tento cieľ bol, vďaka uzneseniu Ústavného súdu SR, dosiahnutý. Naozaj mi nešlo a nejde o nejaké sankcie ani o hmotné zadosťučinenie. Preto po dosiahnutí cieľa, ktorý som podanou sťažnosťou sledoval, beriem túto sťažnosť späť. Nežiadam ani finančné zadosťučinenie a nežiadam ani priznanie trov právneho zastúpenia.“

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Pretože ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2010